

ԱՎԱՆԴԱԿԱՆ ՈՒԽՏԱԳՆԱՑՈՒԹՅՈՒՆ ՉԻՆՍՈՒՐԱՅԻ Ս. ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻ

Հունվարի 15-ին, Ս. Հովհաննես Մկրտչի Ծննդյան տոնին հաջորդող կիրակի օրը, արդեն իսկ երկար տարիներ ամրագրված ավանդույթի համաձայն՝ ուխտի Ս. Պատարագ մատուցվեց Չինսուրայի Ս. Հովհաննես հայկական եկեղեցում: Այն Արևմտյան Բենգալիա նահանգի երկրորդ ամենահին քրիստոնեական եկեղեցին է՝ կառուցված՝ 1695 թ.: Չնայած այլևս հայեր չեն ապրում երբեմնի հայաշունչ այդ քաղաքում, սակայն նմանատիպ ուխտագնացությունների միջոցով փորձ է արվում՝ աղոթք բարձրացնելու Ս. Հովհաննես հայկական եկեղեցում՝ շրջակա բնակիչներին ազդարարելով հայերիս ներկայության և մեր նախնիների թողած ժառանգության վերաբերյալ մեր նախանձախնդրության և հավատարմության մասին:

Պատարագիչն էր հնդկահայոց հոգևոր հովիվ և Կալկաթայի հայոց Մարդասիրական ճեմարանի կառավարիչ Տ. Օշական վրդ. Գյուլգյուլյանը, որին ընկերակցում էր Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի միաբան Տիգրան սրկ. Բաղումյանը: Ս. Պատարագի ընթացքում Հայր Սուրբը հավուր պատշաճի քարոզ խոսեց՝ ընդգծելով Հնդկաստանում մեր նախնյաց թողած ժառանգության պահպանման և հնդկահայ գաղութի վերածննդի անհրաժեշտության մասին:

«Ուխտավոր ենք ամենքս հոյակերտ այս եկեղեցում, ուր դարեր շարունակ աղոթել են մեր նախնիք, ուր հնչել են զանգերը՝ ազդարարելով հայ քրիստոնյայի ներկայությունն այստեղ: Այսօր նույնպես մեր նախնիների օրինակով, Չինսուրայի Ս. Հովհաննես եկեղեցու ուխտի օրը, եկել ենք՝ միասնաբար աղոթելու մեր Երկնավոր Հորը, որ անպակաս անի աղոթքն ու օրհնությունն այս եկեղեցուց, որ ուժ և կորով պարգևի ամենքիս՝ տեր կանգնելու մեր հայրերի ժառանգությանը», - նշեց Օշական վարդապետը:

Այս ուրախալի առիթով Կալկաթայի Ս. Նազարեթ հայկական եկեղեցուց դուրս էր բերվել նաև Ս. Հովհաննես Մկրտչի մասունքով Ս. Աջը, որով և Ս. Պատարագի ընթացքում կատարվեց անդաստան:

Հավարտ Ս. Պատարագի կատարվեց հոգեհանգիստ՝ եկեղեցու բակում ամփոփված հայորդիների հոգիների հանգստության համար, որից հետո ներկաները մոտեցան և համբուրեցին սրբազան մասունքը:

Ուխտագնացությանը մասնակցում էին Կալկաթայի եկեղեցական խորհրդի անդամները, հնդկահայեր և Մարդասիրական ճեմարանի սաները: